

1S kapitola 23.

[1] Davidovi oznámili: "Hle, Pelištejci bojují proti Keile, už plení humna." [2] David se doptával Hospodina: "Mám jít a pobít tyto Pelištejce?" Hospodin Davidovi řekl: "Jdi, pobiješ Pelištejce a zachráníš Keilu." [3] Davidovi muži však namítali: "Už tady v Judsku žijeme ve strachu; natož když potáhneme ke Keile proti bitevním řadám Pelištejců." [4] Proto se David doptával Hospodina znovu a Hospodin mu odpověděl. Řekl: "Jen táhni dolů ke Keile, já ti vydávám Pelištejce do rukou." [5] David se svými muži tedy odtáhl ke Keile a bojoval proti Pelištejcům. Zahnal jejich stáda a připravil jim zdrcující porážku. Tak David vysvobodil obyvatele Keily. [6] Když Ebjátar, syn Achímelekův, uprchl k Davidovi do Keily, vzal s sebou efód. [7] Saulovi bylo oznámeno, že David přišel do Keily. Saul řekl: "Bůh ho vydal do mých rukou. Je polapen, vstoupil do města s vraty a závory." [8] Saul vyzval k boji všechny lid, aby táhli dolů na Keilu a oblehli Davida a jeho muže. [9] Když David zvěděl, že Saul proti němu chystá to nejhorší, poručil knězi Ebjátarovi: "Přines efód." [10] A David se ptal: "Hospodine, Bože Izraele, tvůj služebník dostal jistou zprávu, že Saul hodlá přitrhnout ke Keile a zničit město kvůli mně. [11] Vydají mě občané Keily do jeho rukou? Sestoupí sem Saul, jak to slyšel tvůj služebník? Hospodine, Bože Izraele, oznam to prosím svému služebníkovi." Hospodin odpověděl: "Sestoupí." [12] David se tázal: "Vydají občané Keily mě i mé muže Saulovi do rukou?" Hospodin odpověděl: "Vydají." [13] Nato David se svými muži, bylo jich kolem šesti set, vytáhl z Keily a přecházeli z místa na místo. Když bylo Saulovi oznámeno, že David z Keily unikl, zanechal tažení. [14] David pobýval v poušti na nepřístupných vrcholcích; pobýval v horách pouště Zífu. Ačkoli po něm Saul po celý čas pátral, Bůh mu ho do rukou nevydal. [15] David viděl, že Saul vytáhl, aby mu ukládal o život, i ukryl se v poušti Zífu v Choreši. [16] Jónatan, syn Saulův, se vypravil a šel za Davidem do Choreše. Ve jménu Božím mu dodal odvahy. [17] Řekl mu: "Neboj se, ruka mého otce Saula tě nenajde. Ty budeš kralovat nad Izraelem a já budu druhým po tobě. Také můj otec Saul to ví." [18] Oba uzavřeli před Hospodinem smlouvu. David zůstal v Choreši a Jónatan se odebral ke svému domu. [19] Zífejci vystoupili k Saulovi do Gibeje a řekli: "David se přece skrývá u nás na nepřístupných vrcholcích v Choreši, na pahorku Chakíle, na jih od pouště Ješimónu. [20] Nyní tedy, králi, když celou svou duší toužíš táhnout dolů, přitáhni. Vydat ho králi do rukou už bude na nás." [21] Saul odpověděl: "Buďte požehnáni od Hospodina, neboť jste se mnou měli soucit. [22] Jděte ještě vykonat přípravy. Zjistěte a obhlédněte místo, kde se zdržuje a kdo ho tam viděl. Bylo mi řečeno, že si počíná velmi vychytrale. [23] Obhlédněte a zjistěte všechny úkryty, kde se ukrývá. Až to zjistíte, vraťte se ke mně a já potáhnou s vámi. Jestli je v zemi, budu po něm slídit mezi všemi judskými rody." [24] Vypravili se tedy a šli před Saulem do Zífu. Ale David se svými muži byl v poušti Maónu, v pustině na jih od pouště Ješimónu. [25] Saul se dal se svými muži do pátrání. Když to oznámili Davidovi, táhl dolů ke skalisku a zůstal v poušti Maónu. Saul o tom uslyšel a Davida v poušti Maónu pronásledoval. [26] Saul táhl po jedné straně pohoří, zatímco David se svými muži byl na druhé straně pohoří. David se snažil před Saulem nakvap ustoupit, ale Saul se svými muži Davida a jeho muže obklíčil, aby je pochytili. [27] Vtom přišel k Saulovi posel se zprávou: "Rychle odtáhni, neboť do země vpadli Pelištejci." [28] Saul tedy přestal pronásledovat Davida a táhl proti Pelištejcům. Proto se to místo nazývá Skalisko rozdělení.